

מ"ת 4621/08/18 - מדינת ישראל נגד בריהון זאודו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 4621-08-18 ישראל נ' זאודו(עציר)

תיק חיצוני: 32766/2018

בפני כבוד השופטת נאוה בכור

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב בריהון זאודו (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1997.

בד בבד עם כתב האישום - הוגשה נגד המשיב בקשה להארכת מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

2. על פי עובדות כתב האישום, המתלונן, ד' א' (להלן: "המתלונן") והמשיב הם שכנים, ולהם היכרות מוקדמת.

ביום 19.07.2018, בסמוך לשעה 23:45, כאשר שהו המתלונן והמשיב בסמוך לפתח דירותיהם, החלו חילופי דברים וקללות בין השניים. בהמשך לכך, ומסביר המשיב כי המתלונן מחזיק באמתחתו סכין, נכנס לביתו והוציא ממגירת המטבח סכין שלהבה באורך של כ-20 ס"מ. המשיב יצא מביתו לפרוזדור הקומה ונופף בסכין לעבר המתלונן, ובהמשך דקר את המתלונן בחזהו מצד שמאל.

כתוצאה מהדקירה, נגרם למתלונן חתך באורך של כ-5 ס"מ בחזה, בצידו השמאלי, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. המתלונן טופל בחדר הלב, הורדם והונשם למשך יממה וחצי, והוכנסו לגופו שלושה נקזים לצורך ניקוז דם ואוויר מחלל בית החזה והריאות.

3. כבוד השופט בורנשטיין קבע בהחלטתו מיום 29.08.2018 כי קיימות בעניינו של המשיב ראיות לכאורה בעוצמה מספקת (להלן: "החלטתו של כבוד השופט בורנשטיין").

במעמד השמעת ההחלטה, הסכימו הצדדים על קיומה של עילת מעצר.

4. ב"כ המשיב עתר להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר במסגרת פרטית "בית בשבילך" בחיפה (להלן: "החלופה המוצעת"), והצדדים נחלקו באשר לכך.

5. התקבלו שלושה תסקירי מעצר בעניינו של המשיב.

בתסקיר הראשון, מיום 02.10.2018, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהלות אלימה מצד המשיב, ואם יהיה מעורב בהתנהלות כזו, חומרתה תהא בינונית, וזאת נוכח היעדר מערכות תמיכה, מאפייני עבירות אלימות קודמות והתייחסותו לכך, דפוסי חשיבה נוקשים לפיהם מתקשה לבחון את קשייו והתנהלותו הבעייתית, וכן חזרתיות במעורבותו השולית, תוך נטייה לתפוס את עצמו כקורבן בסיטואציות בהן מעורב, וקושי לגלות אמפתיה כלפי המתלונן, קשייו להתייחס להשפעות שתיית האלכוהול על מישורי חיי השונים, וכן, הסתבכויות חוזרות בהיותו תחת השפעת אלכוהול.

המשיב מסר לשירות המבחן כי אין באפשרותו להציג חלופת מעצר.

בא כוחו הציע כי ישהה במסגרת פרטית בפיקוחו של דוד אגייב, שלא ראה לנכון להגיע לפגישה בשירות המבחן, ומסר כי אין לו היכרות ישירה עם המשיב.

לאור דפוסי התנהגותו האלימים, והתרשמות שירות המבחן מאינדיקציות להתמכרות לאלכוהול, העריך שירות המבחן כי המשיב לא מתאים לשהות במסגרת הפרטית המוצעת שאינה ערוכה לתת מענה טיפולי מסודר כנדרש למוקדי הסיכון במצבו.

נוכח התרשמות שירות המבחן מאינדיקציות להתמכרות באלכוהול, שקל שירות המבחן את התאמת המשיב להשתלבות בקהילה טיפולית סגורה, אולם נוכח היעדר מוטיבציה להשתלבות, מצא שירות המבחן כי המשיב אינו מתאים לכך.

בהיעדר חלופה ההולמת את רמת הסיכון שהעריך שירות המבחן, לא מצא שירות המבחן להמליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

בתסקיר השני, מיום 28.10.2018, התבקש שירות המבחן להבהיר האם המשיב סובל מבעיית אלכוהול. שירות המבחן העריך כי החזרתיות במעורבותו השולית של המשיב תחת השפעת אלכוהול, ודיווחיו על שתיית אלכוהול, אף אם מדודה, מצביעות על הרגלי שתייה רציפים לאורך השנים המשפיעים על התנהלותו ומהווים, להערכת שירות המבחן, גורם סיכון.

המשיב מדווח על שתייה, אולם מתקשה לבחון את השפעתה עליו, למרות החזרתיות במעורבותו השולית.

על בסיס נתונים אלה, העריך שירות המבחן, כאמור בתסקיר הראשון, אינדיקציה לצריכה בעייתית של אלכוהול, ואף ברמה התמכרותית.

בתסקיר השלישי, מיום 27.11.2018, התבקש שירות המבחן לבדוק את החלופה המוצעת, מסגרת פרטית "בית בשבילך" בחיפה. בשיחה טלפונית עם מנהל המסגרת, מר מוטי פיקלנר, עובד סוציאלי במקצועו, הבין שירות המבחן כי מדובר ביזם פרטי הנותן מענה של לינה ומיצוי זכויות לדרי רחוב.

משרד הרווחה אינו מפקח על המסגרת הזו, והיא לא מוכרת כמסגרת טיפולית.

נוכח העובדה כי במדובר במסגרת פרטית שלא ניתן לפקח על התנהלותה, לכוון את ניהולה והתאמתה לצרכיו ולרמת הסיכון של המשיב, כמתואר בתסקיר הראשון, וכן, חשיפתו לשוהים אחרים אשר יכולה להשפיע על הסיכון במצבו לאור התנהגותו האלימה החוזרת, שירות המבחן לא המליץ על שחרור המשיב ממעצר לחלופה המוצעת.

6. טיעוני הצדדים

מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, ולא לאפשר שחרורו לחלופה המוצעת.

בתסקיר השלישי התרשם שירות המבחן שהחלופה המוצעת אינה מתאימה לשמש כחלופת מעצר בנסיבותיו של המשיב. המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה. ב"כ המשיב טוען כי המתלונן הצטייד בסכין, ואולם עניין זה לא מוזכר בכתב האישום, וכן לא נקבע כך בהחלטתו של כבוד השופט בורנשטיין.

החלופה המוצעת אינה מפקחת על ידי משרד הרווחה, ולא מוכרת כמסגרת טיפולית. ברי כי מדובר בחלופה שאינה מתאימה לעניינו של המשיב ולרמת המסוכנות הנשקפת ממנו. בחלופה המוצעת אין פיקוח אמיתי שיכול לאיין את מסוכנותו של המשיב, לא ניתן לדעת מי השוהים בחלופה המוצעת ומה מידת השפעתם על הסיכון הנשקף מהמשיב, ולכן לא ניתן לצמצם את הסיכון.

יתרה מכך, אנשי הצוות בחלופה המוצעת נמצאים במסגרת בשעות היום בלבד, ובשעות הלילה יש דייר אחראי.

לחובת המשיב שבע הרשעות קודמות, בין היתר, בגין החזקת סכין, איומים וירי בנשק חם. המשיב נדון לשמונה חודשי מאסר בשנת 2011. זו לא הפעם הראשונה שמצטייד בסכין, והמקרה יכול היה להסתיים כתיק הריגה או רצח. בנוסף, נלוות לכך עבירות של איומים כלפי שוטרים.

באשר לצריכת האלכוהול, שירות המבחן התרשם שישנה בעייתיות בצריכת האלכוהול, וקיים חוסר שיתוף פעולה מצידו של המשיב.

לאור כל האמור, מבקש ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי יש לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת.

בשורה ארוכה של החלטות, בית המשפט הורה על שחרור נאשמים למרות תסקירים שליליים, מסוכנות עצומה ועבר פלילי, ובעבירות הרבה יותר חמורות.

המטרה היא לצמצם את המסוכנות, והחלופה המוצעת אכן מצמצמת את המסוכנות.

מדובר במסגרת פרטית, ואולם למקום משתחררים נאשמים ועצורים רבים לחלופת מעצר. יש במקום מצלמת אבטחה, והוא מאויש 24 שעות ביממה, חלק מהזמן על ידי אנשי צוות, ובלילה על ידי אחד הדיירים.

בנוסף, החלופה המוצעת מרוחקת, עם תנאים מגבילים.

באשר לנסיבות האירוע שבכתב האישום - לעובדה שהמשיב הותקף על ידי אחר והגן על עצמו יש משמעות רבה לעניין המסוכנות. המתלונן אחז סכין בידו, והאירוע התרחש בתגובה לכך - המשיב לא הלך מיוזמתו במטרה לפגוע במתלונן, אלא חש מאוים, נכנס לדירה ודקר את המתלונן.

למשיב עבר פלילי שאינו מכביד, ונתנו לו להחזיק נשק.

באשר לצריכת האלכוהול, לא הוגש אבחון לעניין האלכוהול או בדיקה שנערכה בכלא. שירות המבחן מציין שדווח על צריכת אלכוהול מתונה בשנת 2008, וכיום, עשר שנים לאחר מכן, המשיב מתעקש שאינו שותה, ובאירוע לא הייתה בעיה של שיכרות מצידו, אלא רק מצידו של המתלונן.

מדובר באדם בודד בארץ, ללא עזרה או תמיכה, ויש לו אישה ושלושה ילדים באתיופיה.

לאור כל האמור, מבקש ב"כ המשיב לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת, היא המסגרת פרטית "בית בשבילך" בחיפה.

7. דין והכרעה

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ותסקירי המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

תסקיר שירות המבחן הינו כלי עזר מקצועי המשמש את השופט, והוא אינו כובל את שיקול דעתו. יש להבחין בין מקרים בהם התסקיר מביע עמדה נחרצת ושלילית, שאז דרושה הנמקה כבדת משקל באשר להחלטתו של בית המשפט לסטות מהתסקיר, לבין מקרים בהם התסקיר מביע הסתייגות מסוימת משחרור, או נמנע מלהמליץ על שחרור, שאז לבית המשפט שיקול דעת רחב יותר [ראו: בש"פ 1246/13 **מדינת ישראל נ' מהנד ברכאט**; בש"פ 2006/10 **מדינת ישראל נ' פלוני**; בש"פ 9106/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**; בש"פ 3286/07 **מדינת ישראל נ' בן אליעזר עמר נתנאל**].

בעניינינו - מביע שירות המבחן עמדה נחרצת ושלילית כנגד שחרור לחלופה המוצעת, ואין שיקולים כבדי משקל אשר יצדיקו סטייה מהמלצתו זו.

לא מדובר בעבירת האלימות הראשונה של המשיב, עברו הפלילי כולל עבירות אלימות שונות, ולפיכך, רמת המסוכנות העולה ממנו גבוהה.

נוסף על כך, שירות המבחן קבע כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהלות אלימה, ואם כזו תתרחש, חומרתה תהא בינונית.

לעניין שאלת אחיזתו של המתלון בסכין, בהחלטתו של כבוד הש' בורנשטיין נקבע כי לא קם סייג הגנה עצמית בשלב זה, גם אם המתלון אכן אחז בסכין:

"[...] די לצורך שלב זה לומר כי על פני הדברים, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין זה, תשובותיו של המשיב אינן מניחות את הדעת, ובמיוחד בשים לב לכך כי הוא אינו מתאר סיטואציה שיש בה יסוד של דחיפות כגון שהמתלון דולק אחריו עם סכין, אלא מתמקד בעיקר בעובדה כי למתלון הייתה סכין [...]"

מתעורר קושי באשר לתנאי הנחיצות ותנאי המידתיות הנדרשים לצורך סייג ההגנה העצמית, וזאת נוכח הפער בין השלב בו חש לכאורה המשיב מאוים על ידי המתלון, לבין השלב שבו הגיב, לדבריו, על אותו איום."

לפיכך, ולאור העובדה כי המשיב יכול היה להישאר בביתו אם חש מאוים, אך החליט לצאת אל המתלון כשסכין בידו, אין נפקות בשלב זה לטענת ב"כ המשיב כי המתלון אחז בסכין באשר למסוכנותו.

החלופה המוצעת אינה מאיינת או מפיגה את מסוכנותו של המשיב. מדובר במסגרת פרטית, ללא פיקוח הדוק במשך כל שעות היממה, כשהמשיב אמור לשהות בה עם אחרים.

באשר לצריכת האלכוהול, שירות המבחן העריך כי המשיב צורך אלכוהול ברמה בעייתית, וגם אם המשיב צורך אלכוהול בצורה מתונה, אין הדבר מאיין את המסוכנות העולה ממנו.

8. לאור כל האמור לעיל, אינני רואה כל הצדקה לסטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן, ועל כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ט, 07 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.